

ЮРФАКТИ ПЛЮС

БЕРЕЗЕНЬ - 2019

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 - 148Р від 24. 11. 2011 р.

69 (83)

Підстави та порядок передачі майнових прав інтелектуальної власності ВНЗ до статутного капіталу наукових парків

Майнові права інтелектуальної власності в якості вкладу засновника (учасника) до майна юридичної особи є благодатною основою для дослідницької діяльності. Особливо означена сфера актуалізується в сучасних умовах зміщення акцентів на пріоритетність інноваційних напрямів діяльності. В цьому ракурсі конструкція юридичної особи є максимально зручною та оптимальною з огляду на розмежування відповідальності між учасниками та юридичною особою за зобов'язаннями останньої. Саме тому сучасна наука та практика формують юридичні особи, спеціалізовані на інноваційному характері діяльності. Для таких юридичних осіб майнові права інтелектуальної власності в якості вкладу є іманентно характерними.

ст. 3

Загальна характеристика новел валютного регулювання в Україні

З 7 лютого 2019 року введений у дію Закон України «Про валюту і валютні операції» 21 червня 2018 року № 2473-VIII (далі – Закон 2473) Відповідно втратив чинність Декрет Кабінету Міністрів «Про систему валютного регулювання і валютного контролю».

Закон 2473 містить суттєві зміни у валютному регулюванні, особливо щодо розширення можливостей суб'єктів валютних відносин (фізичних та юридичних осіб (резидентів і нерезидентів) щодо здійснення валютних операцій через спрощення дозвільної системи (щодо отримання ліцензій Національного Банку України (НБУ)).

Валютне регулювання законодавчо визначено як діяльність НБУ та Кабінету Міністрів України (у визначених Законом 2473 випадках), яка спрямована на регламентацію здійснення суб'єктами валютних відносин валютних операцій з національною валютою (гривнею), іноземною валютою та банківськими металами (які є валютними цінностями).

ст. 5

Наші координатори

ЛОГВИНОВА Марія Володимирівна, СІЩУК Ліліана Василівна,
МИКИТИН Юрій Іванович,
ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ЗІНИЧ Любомир Васильович,
ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА
Тетяна Ярославівна, ГРИШКО Уляна Петрівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Жукевич Марія, Моначин Вікторія – 4 курс,
Сікора Вікторія – 5 курс, Харишин Марія - 3 курс, Яшан Вікторія - 3 курс.

Грант Модуль Жана Моне

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

Яремак З. В.

Особливості примусового виконання зобов'язань в іноземній валюті (ч. 2).

Мороз Г. В.

Щодо принципу єдності юридичної долі земельної ділянки та розташованих на ній будівель або споруд

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook – <http://www.facebook.com/pr.law.club>

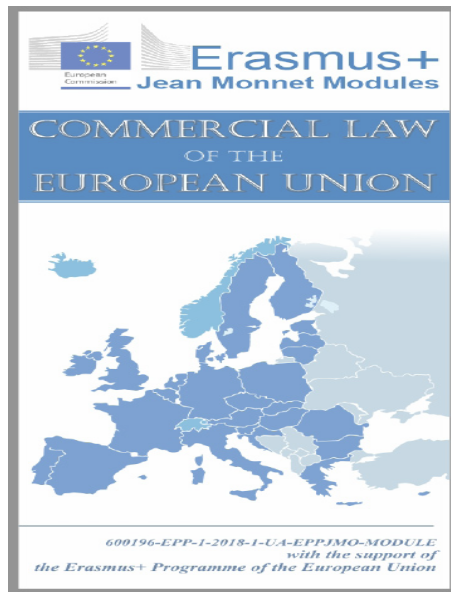
• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Грант Модуль Жана Моне

Як раніше повідомлялось, наш інститут виграв грант Модуль Жана Моне від навчальної програми ERASMUS+, що фінансується за кошти Європейського Союзу. Відтепер наші студенти мають унікальну можливість бути присутніми на лекціях JeanMonnetModule «Комерційне право Європейського Союзу». До нас завітають іноземні спікери, представники університетів Польщі (проф. Кручалак-Янковска) та Австрії (проф. Томіслав Боріч). Лекції відповідно проводитимуться польською та англійською мовами. У рамках програми передбачається також проведення дослідницької роботи. Зокрема, деякі результати досліджень опубліковані в таких статтях як «Поняття і сутність корпоративної власності» (проф. Васильєва В. А.) та «Види джерел корпоративного права ЄС» к.ю.н. Ковалишин О. Р.). Сформовано також чотири методичні рекомендації англійською мовою з предмету «Комерційне право Європейського Союзу»

та створено окремий розділ на сайті Юридичного Інституту (<https://ksud.pnu.edu.ua/jean-monnet-module-cleu/about-the-module/>), де всі бажаючі зможуть дізнатись детальніше про спікерів та заходи, які відбудуться, а студенти завжди зможуть отримати навчальні матеріали та переглянути фото з вже проведених лекцій.

As previously was reported, Law Institute has won the Jean Monnet Module Grant (ERASMUS+), funded by the European Union. Our students have a unique opportunity to attend the Jean Monnet

Module «Commercial Law of the European Union». Foreign speakers, representatives of the universities of Poland (prof. Kruczałak-Jankowska) as well as Austria (prof. Tomislav Boric) are invited, their lectures will be held respectively in Polish and English. The program also prescribes research work. The results of the research have been already published in such articles as «About the Nature of Corporate Ownership» (Prof. Vasylieva), «Types of legal sources of EU Company Law» (PhD Kovalyshyn). Four educational guidelines have been already formulated in English on the subject «Commercial Law of the European Union». A separate website was created on the site of the Law Institute (<https://ksud.pnu.edu.ua/jean-monnet-module-cleu/about-the-module/>), where everyone will be able to learn more about the speakers and activities that are taking place according to this Jean Monnet Module. The students will always be able to receive training materials and see photos from the lectures in it.

Події інституту

Навчальний рік лише розпочався, студенти намагаються увійти в швидкий навчальний ритм з найменшими втратами, інститутське життя оживає. За цей місяць відбулось не так вже і багато подій, ось основні із них.

27 лютого студенти нашого інституту та університету загалом мали можливість послухати лекцію «Медич-

на реформа та з чим її їсти», що успішно відбулась у новоствореному студентському просторі Paragraph.

Тарас Шевченко став символом боротьби за свободу, патріотизм та символом величчя українського слова. В рамках Шевченківських днів 15 березня о 13.10 у актовій залі відбулися читання Шевченківських поезій. Багато небайдужих студентів

взяли участь у заході та читанням віршів вшанували пам'ять Великого Кобзаря українського народу.

Також у період 18-22 березня відбулись щорічні звітні наукові конференції викладачів, докторантів, аспірантів та студентів нашого інституту.

Харишин Марія

ПР-31

АКТУАЛЬНИЙ КОМЕНТАР

Підстави та порядок передачі майнових прав інтелектуальної власності ВНЗ до статутного капіталу наукових парків

Майнові права інтелектуальної власності в якості вкладу засновника (учасника) до майна юридичної особиблагодатною основою для дослідницької діяльності. Особливо означена сфера актуалізується в сучасних умовах зміщення акцентів на пріоритетність інноваційних напрямів діяльності.

В цьому ракурсі конструкція юридичної особи є максимально зручною та оптимальною з огляду на розмежування відповідальності між учасниками та юридичною особою за зобов'язаннями останньої. Саме тому сучасна наука та практика формують юридичні особи, спеціалізовані на інноваційному характері діяльності. Для таких юридичних осіб майнові права інтелектуальної власності в якості вкладу є іманентно характерними.

Поміж юридичних осіб, які здійснюють та впроваджують у виробництво інновації, особливе місце займають наукові парки. В умовах сучасної політики держави щодо самоокупності вищих навчальних закладів вагомість ефективної діяльності таких юридичних осіб значно зростає. Обов'язковим засновником таких парків має бути ВНЗ IV рівня акредитації.

Дослідники у сфері права інтелектуальної власності підкреслюють, що рівень акредитації впливає як на підстави виникнення права інтелектуальної власності, так і на вирішення питання щодо визнання того чи іншого результату наукової роботи працівника ВНЗ до «службового» об'єкта права інтелектуальної власності

(Ю. Осипова).

Це важливо з огляду на те, що відповідно до ч. 3 ст. 13 Закону України «Про наукові парки» в якості внесків ВНЗ до статутного капіталу парку виступають нематеріальні активи (майнові права на об'єкти інтелектуальної власності). ВНЗ є похідним суб'єктом права інтелектуальної власності, оскільки володіє відповідними майновими правами на основі договору про їх передання закладу чи то на основі створення об'єкта права інтелектуальної власності працівником шляхом виконання ним трудового договору. Саме тому законодавець у ст. 13 визначає, що передача

такого вкладу здійснюється в порядку, визначеному законом. Відповідно до ч. 2 ст. 429 ЦК України майнові права на об'єкт авторського права і (або) суміжних прав, створений у зв'язку з виконанням трудового договору, належать працівникові, який створив цей об'єкт, та юридичній або фізичній особі, де або в якій він працює, спільно, якщо інше не встановлено договором (п. 24 Постанови Пленуму ВСУ №5 «Про застосування судами норм законодавства у справах про захист авторського права і суміжних прав»). Як зазначає О.С. Яворська, за своєю правовою природою договір між роботодавцем та працівником є цивільно-правовим договором про розподіл майнових прав інтелектуальної власності між ними у зв'язку із створенням службового твору. Таким чином, ВНЗ та/або наукова установа в разі спільної належності майнових прав інтелектуальної власності із працівником, який створив відповідний об'єкт, зобов'язані діяти відповідно до укладеного договору, а якщо майнові права інтелектуальної власності належать їм спільно, то ВНЗ чи установа мають отримати згоду працівника – творця об'єкта права інтелектуальної власності.

Специфіка об'єкта вкладу ВНЗ чи установи визначає також специфіку порядку його внесення. З цього приводу В.М. Кравчук зауважив, що законом передбачена спеціальна форма розпорядження майновими правами інтелектуальної власності. Йдеться про ст. 1107 ЦК України, яка встановлює, що розпорядження майновими правами інтелектуальної власності здійснюється на основі договорів (ліцензійного договору, договору про створення за замовленням і використання об'єкта права інтелектуальної власності, договору про передання виключних прав інтелектуальної власності тощо), які укладаються у письмовій формі.

У теорії корпоративного права достатньо поширеною є позиція, за якою передання майнових прав інтелектуальної власності в якості вкладу до статутного капіталу має супроводжуватися укладенням між засновником (учасником) та юридичною особою (після її державної реєстрації) договору про порядок відчуження таких майнових прав.

Викладені наукові позиції підтверджуються практикою Вищого господарського суду, згідно із якою у разі внесення майнового права до статутного капіталу юридичної особи, окрім зазначення про це в установчому договорі, необхідне укла-

дення окремого договору про передання виключного права, а у випадках, передбачених законом, – також і державна реєстрація такого окремого договору (п. 5.1.).

Аналіз означених вище положень дозволяє стверджувати про те, що судова практика пішла шляхом деякого «заміщення» корпоративних правовідносин зобов'язальними, що видається дещо дискусійним.

Беззаперечним у доктрині корпоративістики є те, що природа корпоративних правовідносин є особливою, якісно відмінною від зобов'язальних, які опосередковуються викладеними вище договорами щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності.

Вступаючи у корпоративні правовідносини, засновник (учасник) передає свій вклад до майна юридичної особи і отримує взаємні корпоративні права, обсяг яких визначається не в договорі, що укладається після створення юридичної особи, а в установчих документах при її створенні. Таким чином, умови передачі майно-

вих прав інтелектуальної власності та їх «обміну» на корпоративні права повинні бути визначені на момент державної реєстрації юридичної особи. Адже саме при реєстрації юридичної особи виникає корпоративне правовідношення між нею та її засновниками (учасниками) та відбувається набуття останніми корпоративних прав.

В розрізі піднятих проблем заслуговує на позитивне сприйняття позиція Ю.Є. Атаманової, якою було встановлено, що договори щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності не повинні використовуватися як підстави участі правами промислової власності у статутних фондах (капіталах) господарських товариств у зв'язку з неврахуванням при цьому корпоративної природи таких відносин, але правові конструкції зазначених договорів у модифікованій формі мають використовуватися як істотні умови даного роду участі.

Видається за доцільне погодитися із викладеними твердженнями, зазначивши, що умови передачі такого роду об'єктів мають бути встановлені в договорі, спрямованому на створення наукового парку - засновницькому договору. А безпосередню передачу майнових прав інтелектуальної власності засновником статутного капіталу наукового парку доцільно було б

відображати в установчому його документі – статуті. Останній міститиме, відповідно, обсяг корпоративних прав, які набуватиме

науковий парк в результаті такої передачі майнових прав інтелектуальної власності.

Зеліско А. В.,

доктор юридичних наук,

НОВИНИ ЗАКОНОДАВСТВА

Загальна характеристика новел валютного регулювання в Україні

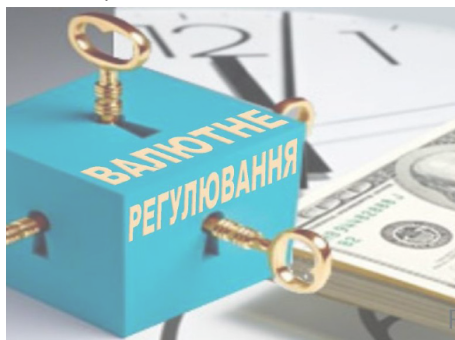
З 7 лютого 2019 року введений у дію Закон України «Про валюту і валютні операції» 21 червня 2018 року № 2473-VIII (далі – Закон 2473). Відповідно втратив чинність Декрет Кабінету Міністрів «Про систему валютного регулювання і валютного контролю».

Закон 2473 містить суттєві зміни у валютному регулюванні, особливо щодо розширення можливостей суб'єктів валютних відносин (фізичних та юридичних осіб (резидентів і нерезидентів) щодо здійснення валютних операцій через спрощення дозвільної системи (щодо отримання ліцензій Національного Банку України (НБУ).

Валютне регулювання законодавчо визначено як діяльність НБУ та Кабінету Міністрів України (у визначених Законом 2473 випадках), яка спрямована на регламентацію здійснення суб'єктами валютних відносин валютних операцій з національною валютою (гривнею), іноземною валютою та банківськими металами (які є валютними цінностями).

Законом 2473 закріплено принципи валютного регулювання в Україні, зокрема:

- свобода здійснення валютних операцій (право суб'єктів - резидентів укласти угоди з резидентами

та (або) нерезидентами та виконувати зобов'язання, пов'язані з угодами в національній чи у іноземній валюті, а також відкривати рахунки у фінансових установах інших країн; право резидентів придбавати валютні цінності, активи за кордоном та переміщувати їх через митний кордон України; запровадження обмежень і заходів захисту можливе виключно з підстав та в порядку, визначених законом, з метою забезпечення стабільності фінансової системи й рівноваги платіжного балансу України; не допускається неправомірне та необґрунтоване втручання

держави у валютні операції);

- ризикоорієнтованість, ефективність, достатність та прозорість валютного регулювання. Принцип реалізується на основі спрямованості до забезпечення фінансової стабільності, економічного і соціального розвитку, відповідності заходів захисту масштабам і структурі системних ризиків, що загрожують фінансовій стабільності; тимчасовій дії заходів захисту з обґрунтованістю їх запровадження та подовження строку дії; публічності та підзвітності Національного банку України під час запровадження, подовження строку дії, оцінки результативності застосування заходів захисту. Складовими даного принципу є пріоритетність ринкових інструментів валютного регулювання над адміністративними та пріоритетність менш дискримінаційних інструментів валютного регулювання над більш дискримінаційними з дотриманням пропорційності їх застосування;

- самостійність та ринковість валютного регулювання, що передбачає гнучкість валютного курсу і незалежність Національного банку України у формуванні та реалізації валютної й монетарної політики у межах, визначених законом.

Крім втрати чинності Декрету КМУ, також багато актів фінансового законодавства у зв'язку з вступом у силу Закону 2473, піддалися змінам, зокрема Закони України «Про банки і банківську діяльність»,

«Про Національний банк України»; Кодекс України про адміністративні правопорушення (нова редакція статті 162-1) тощо. Варто виокремити і прийняте «Положення про структуру валютного ринку України, умови та порядок торгівлі іноземною валютою та банківськими металами на валютному ринку України» (затверджене Постановою правління НБУ від 02.01.2019 № 1) та закріплення гарантій свободи здійснення валютних операцій (ст. 4 Закону 2473);

особливостей здійснення розрахунків (загалом у гривні, а щодо визначених операцій у ч.2 ст.5 Закону в іноземній валюті, у гривні, а також у банківських металах.

*Петровська І. І.,
кандидат юридичних наук,
доцент,
доцент кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права ННЮІ*

Академічна доброчесність у правничій школі

Активний розвиток суспільної думки, сьогодні, створює підґрунття для проведення реформ освіти загалом та юридичної освіти зокрема. Так, 01.07.2014 року Верховна Рада України прийняла новий Закон України «Про вищу освіту», 05.09.2017 року – Закон України «Про освіту». На сьогоднішній день, в колуарах законодавчого органу, а також, науковці та освітяни обговорюють зміст законопроекту «Про юридичну (правничу) освіту і загальний доступ до правничої професії», яким запроваджуються нові стандарти до якості юридичної освіти, а також принципи правничої професії та доступу до неї.

Одним із важливих питань, що має враховуватись при реформуванні юридичної (правничої) освіти, на нашу думку, є питання

академічної доброчесності у правничій школі.

Академічна доброчесність – поняття, що часто обговорюється в академічному середовищі і за своїм змістом не є новим, проте, лише за останнє десятиліття привернуло увагу правників. Що потрібно розуміти під поняттям академічної доброчесності? Відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту» академічна доброчесність - це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Проте, що слід розуміти під етичними принципа-

ми, хто їх встановлює і про які принципи йдеться? На сьогодні дане питання залишається не вирішеним.

Окрім того, постає питання ще й, наприклад, забезпечення можливості механізму доказування необ'єктивного оцінювання навчання здобувачів освіти, про що йдеться у частині 4 статті 42 Закону України «Про освіту» тощо.

Враховуючи наведене, пропонуємо під поняттям академічної доброчесності розуміти сукупність визначених законодавством України про освіту правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

На офіційній сторінці проекту сприяння академічної доброчесності в Україні (SAIUP) академічна доброчесність означає, що «в процесі навчання чи досліджень, студенти, викладачі та науковці керуються, передусім, принципами чесності, чесною праці та навчання.

Плагиат, списування, несанкціоноване використання чужих напрацювань є неприйнятним і жодним чином не толеруються в спільноті». Тобто, академічну чесність віднесено до сфери етики.

Відповідно до частини 4 статті 42 Закону України «Про освіту» порушенням академічної доброчесності вважається: академічний плагиат - оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства; самоплагиат - оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів; фабрикація - вигадання даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях; фальсифікація - свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи науко-

вих досліджень; списування - виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання; обман - надання завідомо неправдивої

інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагиат, самоплагиат, фабрикація, фальсифікація та списування; хабарництво - надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі; необ'єктивне оцінювання - свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

На нашу думку, у законі України «Про освіту» доцільно окре-

мою статтею визначити «Форми академічної доброчесності» і такий перелік має бути вичерпним.

Вважаємо, що формами академічної доброчесності є:

- академічний плагиат, який є одним із видів плагиату, обумовлений специфікою сфери його прояву - академічною, тобто науково-освітньою;
- фабрикація;
- фальсифікація;
- списування;
- обман або ж неправдиве співавторство, під яким пропонуємо розуміти включення до списку авторів осіб, що не мали відношення до реалізації проекту.

Підсумовуючи вище наведене, пропонуємо доповнити зміни у законопроект «Про юридичну (правничу) освіту і загальний доступ до правничої професії», положеннями про академічну доброчесність, яку слід розуміти як принцип правничої професії та доступу до неї, відповідно до статті 21 вказаного законопроекту.

Стефанишин Н.М.
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного
права
ННЮІ

МОЛОДИЙ НАУКОВЕЦЬ

Окремі питання правового статусу спеціалізованих суб'єктів антикорупційних відносин в Україні

Корупція є негативним суспільним явищем, яке полягає у використанні суб'єктом владних повноважень, наданих йому службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей (ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції»).

Дуже важливою складовою подолання такого негативного явища є створення відповідних органів, які повинні цьому протидіяти. Серед таких суб'єктів в нашій державі виділяють: Національне агентство з питань запобігання корупції, Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, національне антикорупційне бюро, спеціалізовану антикорупційну прокуратуру, Ви-

щий антикорупційний суд.

Правовий статус Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК) визначено Законом «Про запобігання корупції» (ст.ст.4-17). Воно є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику. До повноважень Національного агентства належать: проведення

аналізу стану запобігання та протидії корупції в Україні, діяльності державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, статистичних даних, результатів досліджень та іншої інформації у сфері запобігання та протидії корупції; розроблення проектів Антикорупційної стратегії та державної програми з її виконання, здійснення моніторингу, координації та оцінки ефективності виконання Антикорупційної стратегії;

формування та реалізація антикорупційної політики, розроблення проектів нормативно-правових актів з цих питань; організація проведення досліджень з питань вивчення ситуації щодо корупції тощо. НАЗК здійснює в порядку, визначеному Законом України «Про запобігання корупції», контроль та перевірку декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігання та оприлюднення таких декларацій, проведення моніторингу способу життя осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; здійснює моніторинг та контроль за виконанням актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та порівняння до них осіб, а також реалізує інші повноваження.

Законом України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (далі – Національне агентство)

визначено статус даного органу як центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, та/або з управління активами, на які накладено арешт або які конфісковано у кримінальному провадженні.

Функціями Національного агентства є проведення аналізу статистичних даних, результатів досліджень та іншої інформації про виявлення, розшук та управління активами; підготовка пропозицій щодо формування та реалізації державної політики у сфері виявлення, розшуку та управління активами, розроблення проектів нормативно-правових актів з цих питань; здійснення заходів з виявлення, розшуку, проведення оцінки активів за зверненням слідчого, детектива, прокурора, суду (слідчого судді); організація здійснення заходів, пов'язаних з проведенням оцінки, веденням обліку та управління активами; формування та ведення Єдиного державного реєстру активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні та інші, визначені Законом.

Національне антикорупційне бюро

України, згідно Закону «Про Національне антикорупційне бюро України», є державним правоохоронним органом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових. Завданням

Національного бюро є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці.

Відповідно до ч. 5 ст. 8 Закону «Про прокуратуру» у Генеральній прокуратурі України утворюється Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП), на яку покладаються такі функції: 1) здійснення нагляду за дотриманням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, до- судового розслідування

Національним антикорупційним бюро України; 2) підтримання державного обвинувачення у відповідних провадженнях; 3) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених цим Законом і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями.

Вищий антикорупційний суд є постійно діючим вищим спеціалізованим судом у системі судустрою України (ст.1 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд»). Його завданням є здійснення правосуддя відповідно до визначених законом засад та процедур судочинства з метою захисту особи, суспільства та держави від корупційних і пов'язаних із ними злочинів та судового контролю за досудовим розслідуванням цих злочинів, дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні.

Таким чином, система спеціалізованих антикорупційних органів загалом покликана забезпечити виявлення, розгляд (розслідування) корупційних правопорушень та винесення відповідних рішень.

Бойцян Любомир
студент магистратури
групи ПР(м1)-01 ННЮІ
науковий керівник:
доцент, к.ю.н.
Петровська І.І.

Відсторонення від посади як захід забезпечення кримінального провадження

Заходи забезпечення, на сьогоднішній момент, відіграють важливу роль у забезпеченні належного досудового розслідування та судового провадження. Особливе місце в системі процесуального примусу посідає відсторонення від посади - захід забезпечення кримінального провадження, який полягає у тимчасовому вимушеному недопущенні особи, яка перебуває у певних службових відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами чи організаціями, до виконання своїх функціональних обов'язків згідно з порядком, передбачених кримінальним процесуальним законодавством.

Необхідність застосування даного виду заходів забезпечення кримінального провадження пов'язана з тим, що особа, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, перебуваючи на посаді, сприяла вчиненню такого правопорушення або є підстави вважати, що вона знищить чи підробить речі і документи, які мають суттєве значення для досудового розслідування, буде незаконно впливати на свідків чи інших учасників провадження або протиправно перешкоджатиме кримінальному провадженню іншим чином (наприклад,

використовуючи свою посаду, впливатиме на своїх підлеглих, які є свідками).

Мною було проведено дослідження даного питання, тому варто зазначити наступні висновки.

Відсторонення від посади є одним із заходів забезпечення кримінального провадження, який застосовується на підставі ухвали слідчого судді або суду. Метою застосування

зазначеного заходу є: забезпечення належного порядку кримінального провадження; відшкодування спричиненої злочином шкоди, а також перешкоджання продовженню злочинної діяльності, яка пов'язана з трудовою діяльністю (можна також вважати, що відсторонення від посади переслідує й іншу мету – забезпечення виконання обвинувального вироку; тобто майбутнього покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, передбаченого у ст. 55 КК України).

Таким чином, сутність відсторонення від посади в

кримінальному судочинстві України можна визначити, як захід кримінально-процесуального примусу, що застосовується в передбаченому законом порядку стосовно підозрюваного (обвинуваченого) з метою забезпечення належного порядку кримінального провадження, відшкодування спричиненої злочином шкоди, а також перешкоджання продовженню злочинної діяльності, яка пов'язана безпосередньо з трудовою діяльністю і полягає у тимчасовому недопущенні особи, яка перебуває у певних службових відносинах з органами державної влади та місцевого самоврядування, підприємствами, установами чи організаціями, до виконання своїх функціональних обов'язків або заборони виконувати роботу, яку вона виконувала, або займатися діяльністю, якою вона займалася.

Строк — це певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення. Строк обчислюється роками, місяцями, тижнями, днями або годинами. Строк відсторонення від посади - це певний період у часі, на який здійснюється відсторонення особи від здійснення її службових обов'язків. Відсторонення особи від посади має тимчасовий характер, і його слід відрізнити від звільнення з роботи, яке вирішується

відповідно до вимог трудового законодавства.

Відсторонення від посади здійснюється на підставі рішення слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження на строк не більше двох місяців, проте, чинним законодавством передбачена і зміна строку відсторонення від посади.

Клопотання слід розглядати як письмове звернення прокурора або слідчого за погодженням з прокурором до слідчого судді (суду) з проханням вирішити питання про відсторонення особи від посади під час кримінального провадження.

З клопотанням про відсторонення підозрюваного від посади прокурор може звертатись до слідчого судді самостійно, а слідчий обов'язково повинен його погодити з прокурором. Таке погодження є формою реалізації функції прокурорського нагляду за дотриманням закону при проведенні досудового розслідування та обмеженням у зв'язку із цим конституційних прав особи.

Клопотання про відсторонення від посади подається до місцевого суду, у межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування. Клопотання та додані до нього матеріали підлягають обов'язковій реєстрації в автоматизованій системі

документообігу суду, яка здійснюється працівниками апарату відповідного суду в день їх надходження.

Під час судового розгляду клопотання предметом дослідження є ті обставини, з якими закон пов'язує можливість відсторонення підозрюваного, обвинуваченого від посади. Розглядаючи клопотання, слідчий суддя, суд з'ясовує, чи є обставини, що дають підстави: а) підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення; б) вважати, що перебування на посаді підозрюваного, обвинуваченого сприяло вчиненню кримінального правопорушення; в) вважати, що підозрюваний, обвинувачений, перебуваючи на посаді, знищить чи підробить речі і документи, які мають суттєве значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливатиме на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджатиме кримінальному провадженню іншим чином.

Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя – визначений кримінальним процесуальним законодавством захід забезпечення кримінального провадження, який полягає у прийнятті Вищою радою правосуддя рішення про усунення судді від здійснення правосуддя на строк не більше двох місяців на підставі вмотивованого клопотання Генерального про-

курора або його заступника.

Такий розгляд починається з короткого викладу членом Вищої ради правосуддя, який визначений доповідачем, наведеного у клопотанні обґрунтування необхідності застосування такого тимчасового відсторонення. Після короткого викладу наведеного у клопотанні обґрунтування необхідності тимчасового відсторонення від здійснення правосуддя слово надається Генеральному прокурору, його заступнику або уповноваженому ними прокурору, судді (його представнику), щодо якого внесене клопотання, для надання пояснень. Якщо суддя відмовляється від надання пояснень Вища рада правосуддя розглядає клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя без його пояснень.

За результатами розгляду клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя Вища рада правосуддя ухвалює рішення, копія якого не пізніше семи робочих днів направляється Генеральному прокурору або його заступнику, судді, стосовно якого ухвалено рішення, а також невідкладно направляється до суду, в якому такий суддя обіймає посаду.

Яшан Вікторія
ПР-31

Як не відкладати життя на потім?

Нещодавно прочитала книгу Олени Резанової «Нікогда-небудь». На жаль, не знайшла перекладу українською, але ну вже дуже хотіла її і в жодному разі не жалию про це. Згадайте, як часто в вас було таке, що ви відклали певну справу на потім, а точніше на завтра, на післязавтра, понеділок, наступний понеділок... Список можна продовжувати ще довго. В результаті ви робили все в останній момент, а то і взагалі все ще роками даєте собі марні обіцянки. Впевнена, що часто. Та й що правду таїти, в мене самої часто з цим проблеми. Тому останні пів року ковтаю одну за одну книгу по саморозвитку і дисципліні, намагаючись все змінити в кращу сторону. Саме згадана вище книга найбільше припала мені до душі. Вона про те, як наважитись на зміни, набратися сміливості, змінити нецікаву роботу і перестати відкладати своє життя на потім. Книга неймовірно надихає, мотивує та дає конкретний план, що допомагає вирішити проблему «хочу, але не знаю, з чого почати».

Після прочитання даної книги винесла для себе декілька інсайтів. Ось основні з них:

1) Не потрібно тратити роки на самокопання і пошук свого справжнього призначення. Варто зробити всього

лиш маленький перший крок – наблизитись до чогось, що цікавить вас. Наприклад, піти вчитись, поспробувати щось нове, дізнатись більше інформації про те, що викликає у вас хоч іскорку зацікавленості, змінити своє оточення і вийти за межі зони комфорту. Для цього не потрібно таких вже й великих зусиль і багато часу. Для кожної мрії знайдеться час її поспробувати. Головне – зробити це якнайшвидше.

2) Автор книги дала читачу одне завдання, що до-

поможе розібратися в собі і своїх вподобаннях. Ось і вам завдання: складіть список справ на тиждень. Потім кожен з них оцініть по десятибальній шкалі. Де десять – «я це обожаю», а там, де 1 – «ніяких теплих почуттів». Всі справи, що набрали від 8 балів певною мірою зв'язані з вашим покликанням.

Коли все, що відбувається навколо остаточно дістає і терпіти більше немає сил, найбільш сміливі починають щось робити – як правило, те, що першим приходить в голову і здається логічним та правильним. Люди часто мислять стереотипно, приймають стереотипні рішення і це рано чи пізно приведе в тупик. Вони програють, не розуміючи чому. І більше навіть не намагаються нічого змінити, вважаючи, що не має сенсу, все одно нічого не вийде. Ця книга допоможе вам не лише розпочати свій шлях, але і не заблукати по дорозі до мрії та ідеального життя.

Харишин Марія
ПР-31

Чи справді ми «покоління Пітера Пена?»

Усе частіше я чую, що представники нової генерації – так званого «покоління нових людей» – нічого не читають, не мають серйозних захоплень і не займаються саморозвитком.

Чи знали ви, що наше з вами покоління іноді ще називають «поколінням Пітера Пена»? Вважається, що його представники схильні відтягувати перехід доросле життя на довший термін, ніж

їхні однолітки в попередніх поколіннях. А ще такі люди прагнуть довше залишатися в батьківській хаті. Першопричини цієї тенденції здебільшого економічні: міжнародна фінансова криза

висока вартість життя, безробіття. Однак економіка – не єдине пояснення.

Наприклад, дослідження доктора Ларрі Нельсона свідчить, що «покоління 1980-2000» не поспішає брати на себе обов'язки дорослих через негативний приклад старших. «Попередні покоління створювали сім'ї, починали кар'єру – і робили це негайно. А сьогодні молоді люди бачать, що, маючи такий підхід до життя, їхні батьки розлучились і мають нецікаву роботу. Представники «покоління ЯЯЯ» хочуть мати сім'ю, але вони прагнуть зробити правильний вибір із першого разу. Те ж саме з роботою».

У своїй роботі журналіст Джоел Штейн доводить, що це покоління дуже нарцисичне, адже має за один

рік більше фотографій, ніж їхні бабусі за все життя.

Нове покоління стало заручником інформації. Проблема в тому, що представники попередніх поколінь мали навички вишукувати інформацію, тобто читати між рядків. Вони вчилися знаходити бодай якусь грамінку відомостей, не дивлячись на всі заборони й обмеження.

Саме цей досвід вони намагаються передавати своїм дітям, але ті вже потребують дещо іншого вміння – навчитися абстрагуватися від

лавини порожньої балаканини, якою переповнені сучасні медіа-ресурси.

Нове покоління на підсвідомому рівні відмежовується від інформації, намагається закритися від неї, оскільки її так багато, що жодна здорова людина не може з нею впоратися. Тут і трапляється конфлікт: батьки весь час змушують дітей вчити щось нове, а діти, будучи перенасиченими постійною появою нової інформації, перестають узагалі сприймати її.

Як би не було я вважаю, що велич покоління визначається не даними про те, які негативні та позитивні риси воно має, а тим, як це покоління справляється з викликами, що підготувало для нього сучасне життя.

Вовк Вікторія
ПР-22

Рецензія на книгу «Амулет Паскаля»

Ірен Роздобудько

Книгу «Амулет Паскаля» написала українська письменниця Ірен Роздобудько.

Зацікавила назва, адже «амулет» - має багато трактувань (щось філософське, загадкове, фантастичне, знак чогось, оберіг). Ти не знаєш, чого очікувати в сюжеті твору і хочеться дізнатись якнайшвидше, що там...

Сама письменниця назвала твір «філософською містифікацією». Але, скоріше, це філософська притча про складність і непередбачуваність життя, в якому тільки сама людина спроможна обрати саме той шлях, що приведе її до щастя.

Це приголомшлива книга! Вона справляє незабутнє враження, бере за живе, змушує за-

думатися про людське існування.

Поки ми живі і здорові, ми проживаємо наше життя, не замислюючись особливо про те, що відбувається навколо нас. Просто живемо і все ...

Це захоплюючий і запутаний твір, в якому головна героїня Голка (її так назвали за гострий язи-

чок у розмовах) влаштовується на роботу до якогось мсьє Паскаля.

В її обов'язки входить вести захоплюючі розмови, наливати йому і його гостям вино, відповідати на деяку кореспонденцію - начебто не пильна робота, справді? Так в чому підступ?

Насправді, все зовсім не так просто.

Всі разом вони грають в гру «На вихід!» - по черзі витягують скляні кульки з акваріуму. Той, кому дістанеться кулька з трояндою всередині, наступного дня має залишити місто й втілити свої мрії в життя. Це найцікавіші моменти із твору, адже у кожного свої мрії, ідеї – і чи здійсниш ти залежить від бажання,

характеру і поривання людини ... У кожного свій життєвий шлях, який залежить саме від нас. Це основна проблема твору, на яку письменниця хотіла звернути увагу. Життя – гра!!! Цитата : «3...2..1..Почалась гра. Ціна - твоє майбутнє.

Тільки від тебе залежить, чи повернешся ти до життя і яке воно буде».

Якось небачена інтрига у сюжетній лінії кохання. Її щира любов, в яку вона ніколи не вірила, змушує повірити, що так може трапитись із кожним і потрібно повірити в чудо. Ніхто не знає, де зустрине своє кохання і чи справді це любов, чи, можливо, лише прив'язаність до людини.

Читаючи, хочеться брати приклад у Голки в манерах

спілкування. Говорити те, що думаєш, не зважаючи на те, що про тебе скажуть інші - це не заходить в рамки етикету, вимоги, а саме відкритості душі. Ось такі заплутані сюжети і епізоди подобаються, адже хочеться включити мозок і обміркувати все, розгадати, спростувати всю цю незрозумілість. І чи зіграє вона в цю гру - було основним питанням, поки не дочитаєш до кінця. Все ж вона витягнула цю кульку і з'ясувалось, що всі ці події – ілюзія, насправді ж - це дівчина, яку виписали з лікарні з діагнозом «астенічний синдром», і це її кулька на нормальне, здорове життя. Видужавши, дівчинка знайомиться в кав'ярні з чоловіком, який має такий самий кулон у вигляді

скляної кулі з чорною трояндою. Після цього усвідомлюєш, що все те, що відбувалось, це боротьба за життя героїні, а амулетом є та кулька, яку обрала Голка.

Родзинка книги у тому, що ти не розумієш, чи події насправді трапляються з героями, чи це просто гра їхньої уяви. Книга дуже цікава і багата на цитати . Ось одна із них:

«Коли ти дуже щасливий ... Ні, не про те щастя йдеться! Коли ти ДУЖЕ щасливий - запам'ятай! - все в твоєму житті відбувається ВОСТАННЄ. А все, що буде потім, - лише ходіння по колу ...»

*Пригода Таня
ПР-15*

Дрес-код- основа ділової культури

Дрес-код — невід'ємна частина ділової культури, але вимоги до нього з часом стають усе більш м'якими. В 42% українських офісів співробітник може прийти на роботу в джинсах і футболці. Кожен четвертий роботодавець вимагає від підлеглих носіння одягу ділового стилю і тільки 7% співробітників приречені на дотримання жорсткого корпоративного дрес-коду.

Етикет моди, який регламентує стиль одягу співробітників або їхній зовнішній вигляд, є в 29% українських офісів, а ще третина роботодавців встановила негласний дрес-код. Тим не менше, більш ніж 40% «білих комірців» можуть не хвилюватись про відповідність свого зовнішнього вигляду офісним правилам.

Вимоги до дрес-коду поступово стають більш м'якими: акцент із деталей зміщується на загальний зовнішній вигляд. Роботодавці, виявляючи турботу про персонал, усе частіше дозволяють підлеглим працювати в зручному одязі, вимагаючи

офіційного вигляду тільки для працівників фронт-офісів і для тих, хто постійно зустрічається з клієнтами. У порівнянні з 2012 роком, роботодавець набагато рідше вказує співробітникам, які кольори можна носити на роботу, якими повинен бути

фасон одягу, зачіска й аксесуари. Набагато частіше вимоги стосуються зовнішнього вигляду загалом: це дає офісним працівникам більше свободи і дозволяє виявити фантазії при формуванні свого іміджу.

Які ж вимоги ставить дрес-код? Переважно допускається носіння повсякденного одягу, за винятком вульгарного або

неприпустимого (42%). Наприклад, багато роботодавців не схвалюють коротких спідниць, глибоких декольте, шльопанців, але толерантні до джинсів і футболки. У кожному четвертому офісі передбачений тільки офісний або діловий стиль: для жінок дозволені спідниці, блузки, офісні сукні, а для чоловіків — брюки, сорочки. А ось 7% офісних співробітників стверджують, що їм доводиться дотримуватись суворого ділового стилю, носити відповідну форму або діловий костюм. Решті пощастило більше: 28% «білих комірців» можуть ходити на роботу в будь-якому одязі.

«Охайний зовнішній вигляд дуже важливий для офісного співробітника, а правильно підібраний одяг може стати відмінним помічником у переговорах з потенційними партнерами. Адже кожен співробітник - це обличчя компанії, яку він представляє. Акуратний, строгий, але водночас жіночий стиль допоможе зберегти необхідну дистанцію та репутацію. На

щастя, цьому сприяють модні тренди відповідного сезону: брючні костюми, спідниці-олівці та білі сорочки в чоловічому стилі. Але не потрібно забувати, що джинси можуть виглядати не менш елегантно, якщо їх поєднувати з класичним взуттям, сорочкою та піджаком», - так прокоментувала особливості «офісної моди» Інна Єлісеєва, редактор жіночого онлайн-журналу IVONA.

Дуже рідко роботодавці прописують у корпоративних правилах і такі деталі, як припустимий макіяж співробітниць, використання парфумів, заборони на пірсинг або татуювання. Особливо суворі начальники можуть навіть вказувати в правилах етики моди небажаний колір волосся. Найбільш жорстко дотримуватись дрес-коду вимушені працівники банківської сфери — їм доводиться ретель-

но звіряти свій гардероб із корпоративними правилами. Отже, дотримання дрес-коду справді важливий фактор, тому щодня при виході на роботу дотримуйтесь правил створення ідеального образу. Працюйте над власним іміджем, для цього вам допоможуть пабліки у соціальних мережах.

Яшан Вікторія
ІІІ-31

YOLO
You Only Live Once

KEEP CALM AND LEARN ENGLISH

- доступні ціни
- центральна частина міста
- групові та індивідуальні заняття
- підхід до кожного слухача
- можливість складання екзамену **PTE General**

вул. Бельведерська, 19 +38 095 00 51 444; +38 067 32 38 039 www.yolo.if.ua

тел. 50-30-95

Partner GROUP

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гнучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНЯ КАНЦТОВАРІВ: вул. Ребета, 3

М. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
РЕЗЕРВУВАТИ МІСЦЯ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

ІНСПІРАЦІЯ ПРАЦЮЄ НА ПРАКТИЦІ
INSPIRING NIGHT

04
22:00

FACE CONTROL & DRESS-CODE
www.passage-gartenberg.com

М. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
РЕЗЕРВУВАТИ МІСЦЯ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

29

КВІТНЬ

QUE PASO
YAN ZAPOLSKY
KALASHNIKOV
KUVIK

ПОЛИВАННЯ ПОНЕДІЛОК

ENTER: 100 ГРН
FACE CONTROL & DRESS-CODE
ЗАМОВЛЕННЯ МІСЦЯ: 095 175 9000

passage_gartenberg
www.passage-gartenberg.com

Soho Bar 14 hrs

SOHO

KARAOKE
БЕЗКОШТОВНО
Шоста з 21:00 по 01:30

Soho Bar 14 hrs

10%
НАЙКРАЩИЙ
Випускний
★БЕЗКОШТОВНЕ КАРАОКЕ★
ФОТОВОХ★ФОТОЗОНА★DJ